

На прощання, милий брате,  
Що сказати тобі?  
Моє серденько розтяте  
Ніє все в журбі.

В темну даль без повороту,  
Може, зникнеш ти...  
А нам треба б на роботу,  
Бо люд кличе йти.

До завітів будьмо ж певні;  
Доки мисль руша,  
Стіймо поруч, як найкревні,  
Як одна душа!

Обійнять навік немога,-  
Обійму на час...  
Доки світ, тяжка дорога  
Не розлучить нас.

Що кайдани та напасті?  
Годі потурать...  
За братів нам доля пасти,  
За сестер вмирать!

В гадці віки я з тобою,  
Голубе ти мій!  
Спогадай же хоть добою  
У нудзі німій!